प्रायश्चित्तान्तरं विधत्ते। "अवर्त्तिं वा एवैतस्य पाप्मानं प्रतिख्याय निषीदति। यस्याग्निहोत्र्युपसृष्टा निषीदति। तां दुग्ध्वा ब्राह्मणाय दद्यात्। यस्यान्नं नाद्यात्। अवर्त्तिमेवास्मिन् पाप्मानं प्रमुञ्चति"[२] इति। वर्त्तिर्वर्त्तमानं जीवनोपायः। अवर्त्तिर्दारिद्र्यम्। यस्यानुष्ठातुर्दोहनार्थे वत्सेन संसृष्टा धेनुरुपविशति। एतस्यावर्त्तिं दारिद्र्यहेतुं पाप्मानमेषा धेनुः प्रतिख्याय सर्व्वत्र प्रख्याप्योपविशति। अतस्तां धेनुं दुग्ध्वा पश्चाद्ब्राह्मणाय दद्यात्। कीदृशाय, यस्य ब्राह्मणस्यान्नमित ऊर्द्ध्वं यजमानो नाद्यात् तादृशाय। तेन दानेन स्वकीयं दारिद्र्यहेतुं पाप्मानं अस्मिन् ब्राह्मणे कवचादिवत् प्रतिमुञ्चति॥

दोहनपूर्व्वकं दानं प्रशंसति। "दुग्ध्वा ददाति। नह्यदृष्टा दक्षिणा दीयते" इति। यस्मात् प्रतिग्रहीत्रा पुरुषेणादृष्टा दक्षिणा दानयोग्या न भवति। तस्माद्दुग्ध्वा क्षीरं तस्मै प्रदर्श्य त्वमेवं दुग्ध्वा भुङ्क्ष्वेति एवं दद्यात्॥

अथ प्रायश्चित्तान्तरं विधातुं स्तौति। "पृथिवीं वा एतस्य पयः प्रविशति। यस्याग्निहोत्रं दुह्यमानꣳ स्कन्दति" इति। यस्य यजमानस्याग्निहोत्रार्थं हविर्दोहनकाले स्वल्पमपि पतति। एतस्य कृत्स्नमपि पृथ्वीमेव प्रविशति॥

तत्प्रायश्चित्तरूपं मन्त्रपाठं विधत्ते। "यदद्य दुग्धं पृथिवीमसक्त। यदोषधीरप्यसरद्यदापः। पयो गृहेषु पयो अग्नियासु। पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीत्याह। पय एवात्मन् गृहेषु पशुषु धत्ते" इति। अद्यास्मिन् दिने यत् दुग्धं पृथि-